

Czwartek, 7 maja 2009 r.

22. jest zdecydowany odegrać w pełni swoją rolę, realizować swoje zadania w odniesieniu do funkcjonowania COSAC oraz w dalszym ciągu zapewniać wsparcie techniczne dla sekretariatu COSAC i przedstawicieli parlamentów krajowych;

23. przypomina, że działania Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych w ramach COSAC muszą się uzupełniać i nie mogą podlegać zewnętrznym podziałom czy naciskom;

24. jest zdania, że jego komisje wyspecjalizowane powinny być w większym stopniu zaangażowane w przygotowania posiedzeń COSAC i udział w nich; uważa, że jego delegacji powinien przewodniczyć przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, a w jej skład powinni wchodzić przewodniczący i sprawozdawcy komisji wyspecjalizowanych zajmujących się zagadnieniami omawianymi na danym posiedzeniu COSAC; uznaje za wskazane informowanie Konferencji Przewodniczących i posłów o przebiegu i wynikach posiedzeń COSAC po każdym posiedzeniu;

*
* *
*

25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Realizacja inicjatywy obywatelskiej

P6_TA(2009)0389

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. wzywające Komisję do przedłożenia wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji inicjatywy obywatelskiej (2008/2169(INI))

(2010/C 212 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 ust. 2 TWE,
- uwzględniając traktat lizboński zmieniający Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie traktatu z Lizbony ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie okresu refleksji: struktura, zagadnienia i kontekst oceny debaty na temat Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinię Komisji Petycji (A6-0043/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0055.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 306.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- A. mając na uwadze, że w traktacie lizbońskim ustanowiono inicjatywę obywatelską, zgodnie z którą obywatele Unii w liczbie nie mniejszej niż milion, mający obywatelstwo znacznej liczby państw członkowskich, mogą podjąć inicjatywę zwrócenia się do Komisji o przedłożenie odpowiednich wniosków, w ramach jej uprawnień, w sprawach, w odniesieniu do których, zdaniem obywateli, stosowanie traktatów wymaga ustanowienia unijnego aktu prawnego – art. 11 ust. 4 traktatu UE w nowym brzmieniu („TUE n.b.”),
- B. mając na uwadze, że w ten sposób milion obywateli Unii otrzyma takie samo uprawnienie do wezwania Komisji do przedłożenia wniosku dotyczącego aktu prawnego, jakie już od momentu ustanowienia Wspólnot Europejskich w 1957 r. przysługuje Radzie (pierwotnie art. 152 traktatu EWG, obecnie art. 208 traktatu WE, a w przyszłości art. 241 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) oraz Parlamentowi Europejskiemu od czasu wejścia w życie traktatu z Maastricht w 1993 r. (obecnie art. 192 traktatu WE, w przyszłości art. 225 TFUE),
- C. mając na uwadze, że w ten sposób obywatele wezmą bezpośredni udział w stosowaniu suwerennych uprawnień Unii Europejskiej, gdyż po raz pierwszy zostaną bezpośrednio włączeni w zgłaszanie wniosków w sprawie europejskich aktów prawodawczych,
- D. mając na uwadze, że art. 11 ust. 4 TUE n.b. służy ustanowieniu indywidualnego prawa udziału w inicjatywie obywatelskiej jako szczególnego wyrazu prawa do uczestnictwa w demokratycznym życiu Unii zgodnie z art. 10 ust. 3 TUE n.b.,
- E. mając na uwadze, że prawo podjęcia inicjatywy jest często mylone z prawem składania petycji; mając na uwadze, że należy dopilnować, aby obywatele w pełni rozumieli różnicę między tymi dwoma prawami, szczególnie dlatego, że petycję składa się do Parlamentu, a inicjatywa obywatelska jest kierowana do Komisji,
- F. mając na uwadze, że organy Unii i państwa członkowskie mają obowiązek stworzyć warunki dla bezproblemowego, przejrzystego i skutecznego korzystania z uprawnienia do udziału obywateli Unii,
- G. mając na uwadze, że procedury i warunki dotyczące inicjatywy obywatelskiej, w tym minimalna liczba państw członkowskich, z których muszą pochodzić obywatele podejmujący taką inicjatywę, zostały określone przez Parlament i Radę zgodnie z właściwą procedurą prawodawczą na mocy rozporządzenia (art. 24 ust. 1 TFUE),
- H. mając na uwadze, że przy uchwaleniu tego rozporządzenia oraz przy jego wykonywaniu konieczne jest zapewnienie w szczególności praw podstawowych do równego traktowania, dobrego sprawowania rządów oraz ochrony prawnej,

Minimalna liczba państw członkowskich

- I. mając na uwadze, że „minimalna liczba państw członkowskich, z których muszą pochodzić obywatele, którzy występują z taką inicjatywą” (art. 24 ust. 1 TFUE) powinna stanowić „znaczną liczbę państw członkowskich” (art. 11 ust. 4 TUE n.b.),
- J. mając na uwadze, że określenie minimalnej liczby państw członkowskich nie może nastąpić całkowicie dowolnie, lecz musi wynikać z celu tego uregulowania, a liczbę tę należy interpretować w odniesieniu do innych postanowień traktatowych w celu uniknięcia sprzecznych interpretacji,
- K. mając na uwadze, że celem tego uregulowania jest zapewnienie, że punktem wyjściowym europejskiego procesu prawodawczego nie jest szczególny interes pojedynczego państwa członkowskiego, lecz ogólny interes europejski,
- L. mając na uwadze, że art. 76 TFUE wskazuje, że wniosek prawodawczy zgłoszony przez jedną czwartą państw członkowskich spełnia przesłankę dostatecznego uwzględnienia ogólnego interesu europejskiego, mając zatem na uwadze, że taką minimalną liczbę państw członkowskich można uznać za bezsprzeczną,
- M. mając na uwadze, że cel niniejszego uregulowania zostanie spełniony jedynie w takim przypadku, jeżeli będzie to powiązane z minimalną liczbą głosów poparcia pochodzących z każdego z tych państw członkowskich,

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- N. mając na uwadze, że z art. 11 ust. 4 TUE n.b., który określa liczbę miliona obywateli Unii spośród populacji liczącej ok. 500 milionów obywateli, można wywnioskować, że za reprezentatywną uznaje się 1/500 ludności,

Minimalny wiek uczestników

- O. mając na uwadze, że art. 11 ust. 4 TUE n.b. dotyczy wszystkich obywateli Unii,
- P. mając na uwadze, że każde ograniczenie prawa do demokratycznego udziału i każde nierówne traktowanie ze względu na wiek musi jednak odpowiadać zasadzie proporcjonalności,
- Q. mając na uwadze, że ponadto należy uniknąć sprzecznych interpretacji, mogących na przykład wyniknąć w przypadku, gdyby minimalny wiek umożliwiający udział w wyborach europejskich w danym państwie członkowskim byłby niższy niż wiek umożliwiający udział w inicjatywie obywatelskiej,

Procedura

- R. mając na uwadze, że w przypadku skutecznej inicjatywy obywatelskiej Komisja będzie zobowiązana do rozpatrzenia jej przedmiotu i podjęcia decyzji, czy i w jakim zakresie przedłoży odpowiedni wniosek dotyczący aktu prawnego;
- S. mając na uwadze, że byłoby wskazane, aby inicjatywy odnosiły się do jednej właściwej podstawy prawnej lub kilku z nich dla przedkładania proponowanego aktu prawnego przez Komisję,
- T. mając na uwadze, że inicjatywa obywatelska może dojść do skutku jedynie wtedy, jeżeli jest dopuszczalna w tym sensie, że:
- zawiera skierowane do Komisji wezwanie do przedłożenia wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii,
 - Unia posiada w tej sprawie kompetencje prawodawcze, a Komisja prawo inicjatywy prawodawczej w danym wypadku oraz
 - akt prawny będący przedmiotem wniosku nie jest w oczywisty sposób sprzeczny z ogólnymi zasadami prawa stosowanymi w Unii Europejskiej,
- U. mając na uwadze, że inicjatywa obywatelska jest skuteczna, jeżeli jest dopuszczalna w powyższym sensie i reprezentatywna, czyli popiera ją co najmniej milion osób będących obywatelami znacznej liczby państw członkowskich,
- V. mając na uwadze, że zadaniem Komisji jest sprawdzenie, czy spełnione zostały wymogi skutecznej inicjatywy obywatelskiej,
- W. mając na uwadze, że dla organizacji inicjatywy obywatelskiej wysoce pożądane jest uzyskanie – jeszcze przed rozpoczęciem zbierania głosów poparcia – pewności prawnej odnośnie do jej dopuszczalności,
- X. mając na uwadze, że Komisja nie może dokonać sprawdzenia prawdziwości głosów poparcia, w związku z czym zadanie to powinny wykonać państwa członkowskie; mając jednak na uwadze, że związane z tym zobowiązania państw członkowskich obejmują jedynie inicjatywy podejmowane w ramach art. 11 ust. 4 TUE n.b. i w żadnym wypadku inicjatywy, które są niedopuszczalne z określonych względów; mając na uwadze, że z tego powodu konieczne jest, aby państwa członkowskie, jeszcze przed rozpoczęciem zbierania głosów poparcia, miały pewność prawną co do dopuszczalności inicjatywy obywatelskiej,
- Y. mając na uwadze, że sprawdzanie dopuszczalności inicjatywy obywatelskiej przez Komisję ogranicza się jedynie do wyżej wymienionych zagadnień prawnych i nie może pod żadnym pozorem kierować się względami oportunistycznym politycznym; mając na uwadze, że dzięki temu Komisja, w oparciu o własne interesy polityczne, nie będzie miała pełnej swobody przy podejmowaniu decyzji, czy inicjatywa obywatelska powinna zostać uznana za dopuszczalną, czy nie,

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- Z. mając na uwadze, że korzystny wydaje się podział procedury dotyczącej inicjatywy obywatelskiej na pięć następujących etapów:
- zgłoszenie inicjatywy,
 - zbieranie głosów poparcia,
 - przedłożenie inicjatywy,
 - zajęcie stanowiska przez Komisję,
 - sprawdzenie, czy akt prawny będący przedmiotem wniosku jest spójny z traktatami,

Zasada przejrzystości

- AA. mając na uwadze, że inicjatywa obywatelska jest środkiem, za pośrednictwem którego możliwe jest korzystanie z publicznego suwerennego prawa w dziedzinie prawodawstwa i jako taka podlega zasadzie przejrzystości; mając na uwadze, że oznacza to, iż organizatorzy inicjatywy obywatelskiej muszą publicznie odpowiadać za prowadzenie księgowości w odniesieniu do finansowania, w tym źródeł tego finansowania,

Monitoring polityczny

- AB. mając na uwadze, że monitoring przebiegu inicjatywy obywatelskiej jest politycznym zadaniem Parlamentu,
- AC. mając na uwadze, że odpowiedzialność ta dotyczy wdrożenia rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej jako takiego oraz politycznego stanowiska Komisji wobec wniosku złożonego w ramach inicjatywy obywatelskiej,
- AD. mając na uwadze, że należy zapewnić zgodność wniosków kierowanych do Komisji w ramach inicjatywy obywatelskiej z demokratycznie zatwierdzonymi priorytetami i wnioskami Parlamentu,
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie niezwłocznie po wejściu w życie traktatu lizbońskiego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej, na podstawie art. 24 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednie uwzględnienie w tym kontekście zaleceń zawartych w załączniku do przedmiotowej rezolucji;
 3. apeluje, by rozporządzenie było jasne, proste i przyjazne dla użytkownika oraz obejmowało praktyczne elementy związane z definicją inicjatywy obywatelskiej, tak aby nie była ona mylona z prawem do składania petycji;
 4. postanawia zbadać – bezpośrednio po przyjęciu tego rozporządzenia – możliwość ustanowienia skutecznego systemu monitorowania przebiegu inicjatywy europejskiej;

*

* *

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

ZAŁĄCZNIK

ZALECENIA W SPRAWIE TREŚCI WNIOSKU KOMISJI DOTYCZĄCEGO ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE REALIZACJI INICJATYWY OBYWATELSKIEJ***Określenie minimalnej liczby państw członkowskich***

1. Minimalna liczba państw członkowskich, z których muszą pochodzić obywatele Unii uczestniczący w inicjatywie obywatelskiej, wynosi jedną czwartą państw członkowskich.
2. Wymóg ten jest spełniony jedynie wtedy, jeżeli z każdego danego państwa członkowskiego inicjatywę popiera co najmniej 1/500 jego obywateli.

Określenie minimalnego wieku uczestników

3. W inicjatywie obywatelskiej może wziąć udział każdy obywatel Unii uprawniony do głosowania zgodnie z ustawodawstwem jego własnego państwa członkowskiego.

Ustanowienie procedury

4. Procedura inicjatywy obywatelskiej obejmuje pięć następujących etapów:
 - zgłoszenie inicjatywy,
 - zbieranie głosów poparcia,
 - przedłożenie inicjatywy,
 - zajęcie stanowiska przez Komisję,
 - sprawdzenie, czy akt prawny będący przedmiotem wniosku jest spójny z traktatami,
5. Pierwszy etap inicjatywy obywatelskiej rozpoczyna się z chwilą jej zgłoszenia przez organizatorów do Komisji, a kończy się z chwilą podjęcia przez Komisję formalnej decyzji dotyczącej skuteczności tego zgłoszenia. Ma on następujące cechy charakterystyczne:
 - (a) Inicjatywa obywatelska wymaga prawidłowego zgłoszenia przez organizatorów do Komisji. W celu zgłoszenia konieczne jest podanie przez każdego organizatora swojego nazwiska, daty urodzenia, obywatelstwa oraz miejsca zamieszkania, jak również dokładnego brzmienia inicjatywy obywatelskiej w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej.
 - (b) Komisja sprawdza formalną dopuszczalność zgłaszanej inicjatywy obywatelskiej. Inicjatywa obywatelska jest formalnie dopuszczalna, jeżeli spełnia następujące cztery warunki:
 - zawiera skierowane do Komisji wezwanie do przedłożenia wniosku dotyczącego wydania aktu prawnego Unii Europejskiej;
 - UE posiada kompetencje do przyjęcia danego aktu prawnego na mocy traktatów stanowiących podstawę funkcjonowania Unii Europejskiej;
 - Komisja posiada kompetencje do przedłożenia wniosku dotyczącego takiego aktu prawnego na mocy traktatów stanowiących podstawę funkcjonowania Unii Europejskiej;
 - akt prawny będący przedmiotem wniosku nie jest w oczywisty sposób sprzeczny z ogólnymi zasadami prawa stosowanymi w Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej Komisja udziela organizatorom niezbędnego wsparcia w celu zapewnienia dopuszczalności zgłoszonych inicjatyw. Ponadto Komisja informuje organizatorów o bieżących i planowanych procedurach prawodawczych w sprawach dotyczących danej inicjatywy obywatelskiej oraz o zgłoszonych już skutecznie inicjatywach obywatelskich, które w całości lub częściowo dotyczą tej samej sprawy.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- (c) W okresie dwóch miesięcy od zgłoszenia inicjatywy obywatelskiej Komisja podejmuje decyzję co do dopuszczalności i możliwości zgłoszenia inicjatywy. Odmowa zgłoszenia może nastąpić wyłącznie z przyczyn prawnych i w żadnym razie ze względów politycznych.
 - (d) Decyzja jest skierowana zarówno indywidualnie do organizatorów, jak i do szerokiego grona odbiorców. Informowani są o niej organizatorzy oraz publikuje się ją w Dzienniku Urzędowym. O decyzji bezzwłocznie informowany jest Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie.
 - (e) Decyzja podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego. Dotyczy to również przypadku, jeżeli Komisja nie podejmie takiej decyzji.
 - (f) Na swojej stronie internetowej Komisja prowadzi publicznie dostępny wykaz wszystkich skutecznie zgłoszonych inicjatyw obywatelskich.
 - (g) Organizatorzy inicjatywy obywatelskiej mogą w każdej chwili wycofać inicjatywę. W takim przypadku uznaje się ją za niezgłoszoną i skreśla się z wyżej wymienionego wykazu Komisji.
6. Drugi etap inicjatywy obywatelskiej obejmuje zbieranie indywidualnych głosów poparcia dla skutecznie zgłoszonej inicjatywy oraz urzędowe potwierdzenie przez państwa członkowskie wyniku zbierania indywidualnych głosów poparcia. Ma on następujące cechy charakterystyczne:
- (a) Państwa członkowskie zapewniają skuteczną procedurę zbierania prawidłowych głosów poparcia dla inicjatywy obywatelskiej oraz urzędowego potwierdzenia wyniku tego zbierania głosów.
 - (b) Głos poparcia uznaje się za prawidłowy, jeżeli został on zgłoszony w terminie przewidzianym na zbieranie głosów poparcia przy poszanowaniu odpowiednich przepisów prawa państw członkowskich oraz prawa UE. Okres zbierania głosów poparcia wynosi jeden rok i rozpoczyna się z pierwszym dniem trzeciego miesiąca od podjęcia decyzji w sprawie zgłoszenia inicjatywy obywatelskiej.
 - (c) Wszystkie osoby popierające inicjatywę muszą indywidualnie wyrazić swoje poparcie, z reguły w formie samodzielnie złożonego podpisu (odręcznego lub ewentualnie elektronicznego). Głos poparcia musi zawierać informację dotyczącą co najmniej nazwiska, daty urodzenia, miejsca zamieszkania oraz obywatelstwa osoby popierającej. Osoby posiadające więcej niż jedno obywatelstwo podają informację tylko o jednym, dobrowolnie wybranym obywatelstwie.
- Dane osobowe podlegają ochronie, za którą odpowiedzialni są organizatorzy inicjatywy obywatelskiej.
- (d) Poparcie dla inicjatywy obywatelskiej można wyrazić tylko jeden raz. Każdy głos poparcia zawiera odrębne oświadczenie osoby popierającej złożone pod przysięgą, że nie poparła już wcześniej tej samej inicjatywy obywatelskiej.
 - (e) Do zakończenia terminu zbierania głosów poparcia możliwe jest wycofanie każdego głosu poparcia. W takiej sytuacji wcześniej wyrażony głos poparcia uznaje się za niezgłoszony. Organizatorzy są zobowiązani do poinformowania o takiej możliwości każdej osoby popierającej. Każdy głos poparcia zawiera odrębne oświadczenie osoby popierającej, że została o tym powiadomiona.
 - (f) Każda osoba popierająca otrzymuje od organizatorów kopię swojego głosu poparcia, w tym kopię swojego ustawowego oświadczenia oraz oświadczenia dotyczącego przyjęcia do wiadomości możliwości wycofania głosu poparcia.
 - (g) Po sprawdzeniu potwierdzeń głosów poparcia, państwa członkowskie w okresie dwóch miesięcy wystawiają organizatorom inicjatywy obywatelskiej urzędowe poświadczenie liczby prawidłowo wyrażonych głosów poparcia, w podziale według obywatelstwa osób popierających. Podejmują odpowiednie kroki w celu zagwarantowania, że każdy głos poparcia jest zatwierdzany przez dane państwo członkowskie tylko raz oraz że skutecznie zapobiega się wielokrotnemu zatwierdzeniu przez różne państwa członkowskie bądź różne organy danego państwa członkowskiego.
- Dane osobowe podlegają ochronie, za którą odpowiedzialne są właściwe organy państw członkowskich.
7. Trzeci etap inicjatywy obywatelskiej rozpoczyna się z chwilą przedłożenia jej do Komisji przez organizatorów, a kończy się z chwilą podjęcia przez Komisję formalnej decyzji dotyczącej skuteczności przedłożenia inicjatywy obywatelskiej. Ma on następujące cechy charakterystyczne:
- (a) Inicjatywa obywatelska wymaga prawidłowego przedłożenia do Komisji przez organizatorów. Przy przedkładaniu należy przedstawić wystawione przez państwa członkowskie zaświadczenia dotyczące liczby potwierdzonych głosów poparcia.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- (b) Komisja sprawdza reprezentatywność przedłożonej inicjatywy obywatelskiej. Inicjatywę obywatelską uznaje się za reprezentatywną, jeżeli:
 - popiera ją co najmniej milion obywateli Unii,
 - obywatele ci pochodzą co najmniej z jednej czwartej państw członkowskich,
 - przy czym liczba obywateli z danego państwa członkowskiego powinna wynosić odpowiednio co najmniej 1/500 ludności danego państwa członkowskiego.
 - (c) W okresie dwóch miesięcy po przedłożeniu inicjatywy obywatelskiej Komisja podejmuje decyzję co do skuteczności przedłożenia tej inicjatywy. Decyzja zawiera stanowisko w sprawie reprezentatywności inicjatywy. Odmowa przedłożenia może nastąpić wyłącznie z przyczyn prawnych i w żadnym razie ze względów politycznych.
 - (d) Decyzja jest skierowana zarówno indywidualnie do organizatorów, jak i do szerokiego grona odbiorców. Informowani są o niej organizatorzy oraz publikuje się ją w Dzienniku Urzędowym. O decyzji bezzwłocznie informowany jest Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie.
 - (e) Decyzja podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego. Dotyczy to również przypadku, jeżeli Komisja nie podejmie takiej decyzji.
 - (f) Na swojej stronie internetowej Komisja prowadzi publicznie dostępny wykaz wszystkich skutecznie przedłożonych inicjatyw obywatelskich.
8. Czwarty etap inicjatywy obywatelskiej obejmuje merytoryczne rozpatrzenie przez Komisję przedmiotu inicjatywy i kończy się przyjęciem formalnego stanowiska Komisji dotyczącego zawartego w inicjatywie wezwania w sprawie przedłożenia wniosku dotyczącego aktu prawnego. Ma on następujące cechy charakterystyczne:
- (a) Skutecznie przedłożona inicjatywa obywatelska zobowiązuje Komisję do merytorycznego rozpatrzenia przedmiotu inicjatywy.
 - (b) W tym celu Komisja wysłuchuje organizatorów inicjatywy i daje im możliwość szczegółowego przedstawienia przedmiotu inicjatywy.
 - (c) Komisja podejmuje decyzję dotyczącą wniosku zawartego w inicjatywie w ciągu trzech miesięcy. Jeżeli postanowi o nieprzedłożeniu wniosku prawodawczego, wyjaśnia Parlamentowi i organizatorom przyczyny takiej decyzji.
 - (d) Decyzja jest skierowana zarówno indywidualnie do organizatorów, jak i do szerokiego grona odbiorców. Informowani są o niej organizatorzy oraz publikuje się ją w Dzienniku Urzędowym. O decyzji bezzwłocznie informowany jest Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie.
 - (e) Jeżeli Komisja nie podejmie żadnej decyzji w odniesieniu do wniosku przedłożonego w ramach inicjatywy obywatelskiej, podlega to sądowej kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego.

Zasada przejrzystości

- 9. Organizatorzy skutecznie zgłoszonej inicjatywy obywatelskiej mają obowiązek, w odpowiednim terminie po zakończeniu procedury, przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące finansowania inicjatywy, w tym źródeł finansowania (sprawozdanie dotyczące przejrzystości). Sprawozdanie jest badane przez Komisję i publikowane wraz z opinią.
 - 10. Z zasady Komisja zaczyna zajmować się treścią inicjatywy obywatelskiej dopiero po przedstawieniu należycie przygotowanego sprawozdania dotyczącego przejrzystości.
-